

(30.04.2003) Pane profesore, protože někteří přátelé (spíše amatéři fyzici) se mě často ptají „*proč zavádím tu svou novou konvenci*“

$$\sqrt{2} \cdot v = c = \sqrt{2} k \cdot w = 2 k^2 \cdot u \quad (S^*) ,$$

tak jsem se pokusil zde na to odpovědět a vysvětlit proč : že má toto zavedení stejný logický princip jako zavedení deceleračního parametru a vztahů k pohybovým rovnicím ; Pokuste se >přemoci se< a prostudovat si mé laické úvahy.Děkuji.

Podle VI.Vanýska „Základy astronomie a astrofyziky“ z r. 1980, str.443 je decelerační parametr :

$$\frac{1}{2 k^2} = q_0 = - \left[\frac{(d^2 R / d t^2) \cdot R}{(d R / d t)^2} \right] \text{ pro } t = t_0 = \text{současnost}$$

Z výrazu rovnice dedukuji jednoduše, že čítec je menší než jmenovatel a logicky je v čitateli rychlost nadruhou a ve jmenovateli také rychlost nadruhou. (při $k^* \cdot v = c = 1$) Literatura dále uvádí, že decelerační parametr (bezrozměrné číslo) se pohybuje v rozmezí $0 < q < 1$. A Vanýsek uvádí, že při :

$q < 1/2$ je expanze vesmíru hyperbolická $q \rightarrow 0$ čili $v \rightarrow 0$; $c = 1$
 $q = 1/2 = k^2 q_0$ je expanze vesmíru parabolická $c^2 q = v^2 = k^2 w^2 = k^4 u^2 / q$
 $q > 1/2$ je expanze vesmíru eliptická $q \rightarrow 1$ čili $v \rightarrow 1$; $c = 1$

...což ale znamená námlich stejný „úmysl v bleděmodrém“ jako má Lorentzova transformace,.

a následně její opravný činitel $\gamma = \sqrt{1 - v^2 / c^2}$

Prostě škála všech rychlostí je $k^* \cdot v = c = 1$, kde k^* pulsuje $0 < k^* < 1$

Čili : sjednotím-li to vše dohromady, Vanýska s mou volenou konvencí, pak bude :

$$\frac{1}{2} = \frac{v^2}{c^2} = q = k^2 \cdot q_0 = \frac{k^2 \cdot w^2}{c^2} = \frac{2 k^4 \cdot u^2}{c^2}$$

$$c^2/2 = v^2 = c^2 \cdot q = c^2 \cdot k^2 \cdot q_0 = k^2 \cdot w^2 = 2 k^4 \cdot u^2 \quad (S^*)$$

q_0 – stav decelerace v době = současnost; budiž také $q_0 \equiv q_w$ (index $w \rightarrow$ věk vesmíru)

q – stav decelerace v době kdykoliv v průběhu dějin vesmíru $q_0 \cdot k^2 = q$

(tady by ty indexy měly být asi otočeny ...?)

což znamená, že moje konvence (S*) a „Vaše konvence“ pro decelerační parametr jsou smyslem stejné .

$$\frac{q_0 \cdot k^2}{q} = \frac{k^2 w^2}{v^2} = \frac{2 k^2 w^2}{c^2} = \frac{2 k^2 u^2}{w^2}$$

$$\left[\frac{d^2 R}{d t^2} \cdot R \right]_{t_0 = t_w} = \frac{u^2}{x_v} \cdot x_v = \frac{u^2}{w^2} = \frac{w^2}{c^2} = \frac{1}{2 \cdot k^2} = q_0 = \frac{q}{k^2} = \frac{v^2}{c^2 \cdot k^2} \quad (1)$$

pozor : zde až doposud psané k **nerepresentuje** křivost jak je v pasážích učebnice str. 442 až 444 Vanýska interpretováno. A všímavé oko si už všimlo, že :

$$\frac{q_0}{q} = \frac{w^2}{v^2} = \frac{2 w^2}{c^2} = \frac{2 u^2}{w^2} = \frac{2 t_c^2}{t_w^2} = \frac{t_v^2}{t_c^2} = \frac{t_v}{t_w} \quad (a)$$

...což znamená porovnávat decelerační parametr „současný q_0 “ s deceleračním parametrem „průběžným q “ po celé dějiny zda se neměnil, nebo jak se měnil. Asi lze dedukovat, že vesmír se musí rozpínat stále parabolicky, tedy přesně kritickou rychlostí a má tedy i kritickou hustotu. – přesně !, stále

Podle literatury je :

$$u / R = H \implies H = x_v / (t_w \cdot x_v)$$

Vanýsek str. 443 uvádí rovnici pro křivost („současnou“): $-k = 1 / c^2 (R_{t=0^2} \cdot H_0^2 (1 - 2 q_0)) (*)$

a uvádí pro „průběžný“ decelerační parametr rovnici :

$$q = \frac{4\pi G \cdot \rho}{3 H^2} \cdot CH \quad (1)$$

kde zavedené mé **CH** – bude případná chyba ve Vanýskovi, tedy je to opravný činitel pro (1)

POZOR ! : protože nechci měnit smysl svého písmenka k, tak >opravím< ve Vanýskovi jeho písmenko pro křivost k na $K =$ křivost. Od nyní bude Vanýskova rovnice (***) pro křivost :

Upravím (**):

$$\begin{aligned} -K &= 1 / c^2 (R_{t=0^2} \cdot H_0^2 (1 - 2 q_0)) (***) \\ -K \cdot c^2 &= R^2 H^2 - 2 q k^2 \cdot R^2 H^2 \\ -K \cdot c^2 &= c^2 - (2 \cdot k^2 \cdot w^2 / c^2) \cdot c^2 \\ 2 \cdot k^2 \cdot w^2 - K \cdot c^2 &= c^2 \\ 2 \cdot k^2 \cdot w^2 - 0 \cdot c^2 &= c^2 \end{aligned}$$

pro nulovou křivost souhlasí s konvencí

Rovnici (1) si ještě upravím (vynecháním číselného „nesmyslu“, tj. vynechám čísla $4\pi / 3$) na :

$$(1) \quad 2 \cdot k^2 q_0 = 2 q = \frac{2 \cdot G \cdot \rho}{H^2} \cdot CH = \frac{2 \cdot G \cdot M^* \cdot t_w^2}{x^3} \cdot CH = \frac{2 \cdot G \cdot M^*}{c^2 \cdot x} \cdot CH$$

Zde M^* znamená, že ještě není určeno zda \underline{m} anebo $\underline{m_0}$. A protože $1 / H^2 = t_w^2$ – věk vesmíru, tak k němu musí korespondovat nějaký poloměr \underline{R} , tedy vyjde ve jmenovateli (1) buď $*c^2$ nebo $*w^2$ nebo $*u^2$, kteréžto může být ovšem vybráno až v důsledku „tvarování“ M^* do rovnováhy.

$$(1) \quad \frac{2 \cdot k^2 q_0}{2 q} = \frac{2 \cdot G \cdot \rho}{H^2 \cdot 2 q} \cdot CH = \frac{2 \cdot G \cdot M^* \cdot t_w^2}{x^3 \cdot 2 q} \cdot CH = \frac{2 \cdot G \cdot M^*}{c^2 \cdot x \cdot 2 q} \cdot CH$$

$$(1) \quad \frac{k^2 q_0}{q} = \frac{G \cdot \rho \cdot c^2}{H^2 \cdot k^2 \cdot w^2} \cdot CH = \frac{G \cdot M^* \cdot t_w^2 \cdot c^2}{x^3 \cdot k^2 \cdot w^2} \cdot CH = \frac{G \cdot M^* \cdot c^2}{c^2 \cdot x \cdot k^2 \cdot w^2} \cdot CH$$

$$(1) \quad \frac{k^2 q_0}{q} = \frac{k^2 t_v^2}{t_c^2} = \frac{2 \cdot G \cdot M^* \cdot c^2}{c^2 \cdot x \cdot 2 \cdot k^2 \cdot w^2} \cdot CH$$

a když si zopakujeme, že je :

$$\frac{k^2 q_0}{q} = \frac{k^2 w^2}{v^2} = \frac{2 k^2 w^2}{c^2} = \frac{2 k^2 u^2}{w^2} = \frac{2 k^2 t_c^2}{t_w^2} = \frac{k^2 t_v^2}{t_c^2} \quad (a)$$

pak :

$$\frac{k^2 t_v^2}{t_c^2} = \frac{2 \cdot G \cdot M^* \cdot c^2}{c^2 \cdot x \cdot 2 \cdot k^2 \cdot w^2} \cdot CH$$

a modré „útvary“ jsou jedničky, tak :

$$(a) \quad 1 = \frac{2 \cdot G \cdot M^*}{c^2 \cdot x} \cdot CH$$

M^* >musí< korespondovat podle $m / m_0 = x_c / x_v$..., plyne to z Lorentze, tedy buď iž :

$m = (c^2 v t_c)$ anebo $m_0 = (v^2 c t_v)$ a v rovnici (a) je vidět rozdíl mezi (1) v té dvojce...

Nyní **pozor** : bylo řečeno, že : „...tedy vyjde ve jmenovateli (1) buď c^2 nebo w^2 nebo u^2 , kterážto může být ovšem vybráno až v důsledku „tvarování“ M^* do rovnováhy.

$$(a) \quad 1 = \frac{2 \cdot G \cdot M^*}{c^2 \cdot x} \cdot CH = \frac{c^2 \cdot G \cdot (v^2 c t_v)}{v^2 \cdot c^2 \cdot x_c} \cdot CH = \frac{G \cdot t_v}{t_c} \cdot CH = \frac{G \cdot w}{v} \cdot CH$$

Je vidět, že přecejten Vanýsek měl v rovnici chybu, tedy bude : $CH = v / w$ a rovnice (1) opravená je :

$$q = \frac{4\pi G \cdot \rho}{3 H^2} \cdot CH = \frac{(4\pi) \cdot G \cdot m_0 \cdot t_w^2}{(3) \cdot x_c \cdot x_H v^2} \cdot \frac{v}{w} = \frac{G \cdot (v^2 c t_v) \cdot v}{c^2 \cdot x_c \cdot w} = \frac{G \cdot m_0 \cdot v}{2 v^2 \cdot x_c w}$$

$$2q = \frac{G \cdot m_0 \cdot v}{v^2 \cdot x_c \cdot w} = \frac{G \cdot m_0}{w^2 \cdot x_v} \cdot \frac{t_v}{t_w} = 1 = \frac{G \cdot m}{w^2 \cdot x_c} \cdot \frac{t_v}{t_w}$$

$$q = \frac{4\pi G \cdot \rho}{3 H^2} \cdot CH = \frac{(4\pi) \cdot G \cdot m_0 \cdot t_w^2}{(3) \cdot x_c \cdot x_H v^2} \cdot \frac{t_c}{t_v} = \frac{(4\pi) \cdot G \cdot m_0}{(3) \cdot x_H v^3 H^2} \cdot \frac{t_w}{t_v}$$

a stojí za povšimnutí, že

$$\frac{t_w}{t_v} = \frac{t_c^2}{t_v^2}$$

A tak Vanýskova rovnice pro decelerační parametr musí mít tvar poopravený o gravitační rudý posuv, ten, co je zodpovědný za ohyb fotonu při jeho průletu kolem Slunce.... :

$$q = \frac{4\pi G \cdot \rho}{3 H^2} \cdot \frac{\Delta v}{v}$$

a proto i Lorentzův opravný činitel $\gamma = \sqrt{1 - v^2 / c^2}$ trpí toutéž závadoua trpí jí i Heisenbergův princip neurčitosti...

.....nelíbí se Vám to ? Mě ano. (doufám, že tu není chyba >překlepová<, pokud je, tak „se“ opraví)

Vanýsek dále uvádí pohybové rovnice, ale : (ale není to dobře)

$$\frac{(dR/dt)^2}{R^2} - \Lambda c^2 + \frac{\alpha \cdot c^2}{R^2} = \frac{8\pi \cdot G \cdot \rho}{3} \quad \text{první pohybová rovnice}$$

$$2 \frac{(d^2R/dt^2)}{R} + \frac{(dR/dt)^2}{R^2} + \frac{\alpha \cdot c^2}{R^2} = - \frac{8\pi \cdot G \cdot \rho}{c^2} \quad \text{druhá pohybová rovnice}$$

Celá „gigantochyba“, kterou fyzika dělá je, že nepřipouští možnost tří dimenzí času a nerespektuje různé chody-tempa-odvíjení každé časové dimenze, které jsou příčinou změny velikosti hmotnosti.

01.05.2003

ing. Josef Navrátil, Kosmonautů 154, Děčín 405 01, Czech Republic

e-mail : j_navratil@volny.cz

www : www.volny.cz/j_navratil

<http://big-bang.webpark.cz/>

* * * * *

poznámky

RNDr. V. Ullmann

<http://www.sweb.cz/AstroNuklFyzika/strana3.htm>

Einsteinovy rovnice gravitačního pole :

$$G_{ik} \equiv R_{ik} - \frac{1}{2} g_{ik} R = \frac{8\pi G}{c^4} T_{ik}$$

$$G_{ik} \equiv R_{ik} - (1/2) g_{ik} R = k \cdot T_{ik}$$

$$R_{ik} - (1/2) g_{ik} R - \Lambda \cdot g_{ik} = (8\pi G/c^4) T_{ik},$$

$$R_{ik} = (8\pi G/c^4) \cdot (T_{ik} - 1/2 g_{ik} T)$$

$$R - 2R = T \cdot \frac{8\pi G}{c^4}$$

$$x - 2x = m \cdot c^2 \cdot \frac{c^2 \cdot x}{m \cdot c^4} \quad \text{Newton}$$

$$1 = 1$$

$$\Delta\phi = 4\pi G\rho = \Delta\phi = (1/2)k \cdot \rho \cdot c^4 ;$$

$$k = 8\pi G / c^4$$

$$R^{oo} \approx (1/c^2) \cdot \Delta\phi ; R^{oo} = (1/2) k \cdot \rho \cdot c^2 ; R^{ik} = k \cdot (T^{ik} - (1/2)g^{ik} T)$$

$$g_{oo} \approx -(1 + 2\phi/c^2), \quad g_{oo} = -(1 + 2\phi/c^2),$$

$$T^{oo} = \rho \cdot c^2$$

$T^{ik} = \rho \cdot c^2 V^i V^k$ - Za předpokladu malých rychlostí můžeme položit $V^i = (1, 0, 0, 0)$, $T^{oo} = \rho \cdot c^2$

$$G_{ik} = K \cdot T_{ik} ; k = K/A ; A \cdot (R_{ik} - (1/2)g_{ik} R) = K \cdot T_{ik}.$$

tenzorem energie-hybnosti T_{ik}

kde G je Newtonova gravitační konstanta a Λ je kosmologická konstanta.

gravitačního pole popsaného složkami metrického tenzoru g^{ik} .

hustotou hmoty~energie T^{oo}

$R = \sqrt{[\sum_{\alpha=1}^3 (x^\alpha - x'^\alpha)^2]}$ je vzdálenost z jednotlivých míst x'^α

Ricciho tenzor křivosti s přesností 1.řádu v h_{ik} má tvar R_{ik}
metrickým tenzorem g_{ik}

tenzorem energie a hybnosti T^{ik}

Tenzor G_{ik} se nazývá **Einsteinův tenzor** ; G_{ik} je lineární funkcí tenzoru křivosti
potenciálem φ

V rovinném prostoročase (kde není gravitace) je $G_{ik} = 0$.

(7.10.2003)

Poznámka :

= veličinový (rozměrový) pohled na složité rovnice (a popis pocení koně) ze str. 80 :

$$\boxed{R_{ik} = x = R}$$

$$R^{00} \cdot R^3 = R_{ik} = x$$

$$\boxed{T_{ik} = m \cdot c^2 = E = m x^2 / t^2}$$

$$T^{00} \cdot R^3 = T_{ik} = E$$

$$\boxed{R^{00} = \varphi / c^2 = G \cdot \rho / c^2 = 1 / x^2 = 1 / R^2}$$

$$\boxed{T^{00} = m \cdot c^2 / x^3 = \rho \cdot c^2 = E / x^3 = m / x \cdot t^2}$$

$$\boxed{\varphi = k \cdot \rho \cdot c^4 = G \cdot \rho = 1 / t^2}$$

$$\boxed{k = G / c^4 = t^2 / m \cdot x}$$

skalární potenciál $\varphi_{gr}(r) = - G \cdot M / r$ a má rozměr rychlosti na druhou $\varphi_{gr}(r) \Rightarrow m^2/sec^2$

$$\boxed{R^{00} = \varphi / c^2 = G \cdot \rho / c^2 = k \cdot \rho \cdot c^2 = k \cdot T^{00} = 1 / x^2}$$

$$\downarrow \qquad \qquad \qquad \downarrow$$

$$\boxed{\varphi / G = \rho = T^{00} / c^2 = m / x^3 \quad \varphi / R^{00} = c^2}$$

$$R - 2R = T \cdot 8\pi G / c^4$$

$$x - 2x = m \cdot c^2 \cdot c^2 \cdot x / m \cdot c^4 \quad \text{Newton}$$

$$1 = 1$$

$$R_{ik} - (1/2) \cdot g_{ik} \cdot R = k \cdot T_{ik}$$

$$R - (1/2) \cdot [-(1 + 2\varphi/c^2)] \cdot R = 8\pi G / c^4 \cdot m \cdot c^2$$

$$x - [(1/t^2)/c^2] \cdot x = (c^2 \cdot x / m) / c^4 \cdot m \cdot c^2$$

$$x - 1/2 \cdot x = 1/2 \cdot x$$

A pořád je to Newton a Newton a Newton, at' si ho upraví Einstein či Fridman či Poincare, či kdoholiv do třebas „Geometrodynamických rovnic“ anebo jakýchkoliv rovnic, pořád ...veličinově je to Newton, veličinově je to vztah veličin x – délka ; t – čas ; m – hmota....pořád je to vztah podle Newtona a pořád je to :

$$1 = k \cdot m / c^2 \cdot x = k \cdot t^2 \cdot m / x^3$$

a pokud umíme nalézt „co to je to k “ a pokud umíme nalézt za písmenko m

(13.11.2004) Pane Ullmann

Einsteinovy rovnice gravitačního pole :

$$G_{ik} \equiv R_{ik} - \frac{1}{2} g_{ik} R = \frac{8\pi G}{c^4} T_{ik} \quad (01)$$

$$\begin{aligned} G_{ik} &\equiv R_{ik} - (1/2) g_{ik} R &= k &\cdot T_{ik} \\ R_{ik} - (1/2) g_{ik} R - \Lambda \cdot g_{ik} &= (8\pi G/c^4) \cdot T_{ik}, \\ R_{00} - (1/2) g_{00} R^3 &= k \cdot T_{00} \\ R - 2R - 0 &= (8\pi G/c^4) \cdot T \\ x - 2x &= (c^2 \cdot x / m \cdot c^4) \cdot m \cdot c^2 && \text{Newton (01*)} \\ \mathbf{1} &= \mathbf{1} \end{aligned}$$

A tak Einsteinova rovnice gravitačního pole (složitý to výtvar lidských mozků) je pořád a pořád VELIČINOVĚ obyčejný Newton ;(a přece se točí...) a pořád to bude veličinově vztah m-hmoty vůči dvěma veličinám prostoročasovým x- délka a t-čas, tedy vztah **m versus x*.t***; a pořád příroda sama „neví“ o nějakých lidských vjemech a pocitech , a vědět nebude „co to je pot koně“....; ona si bude stále k o n a t vztahy veličin, vztahy m ; x ; t po svém

A pokud se najde důvod a pozná možnost a pravda o tom, že i toto písmenko „m“ se dá **odsubstituovat** – nahradit dvěma veličinami x a t , tak pak bude vesmír nejen matematicky, ale i fakticky dvouveličinový.

Páni fyzikové, pište si jak chcete složitá vyjádření „pozorovaných“ stavů, pište si jak chcete složitě rovnice, nakonec všechny se stejně dají stylem viz výše zjednodušit směrem k veličinovému vyjádření, k vyjádření „jak to sama vnímá příroda“ ,a tak si to popisujte složitě „lidsky“ třeba ještě 100 let, tímto způsobem si oddalujete pravé poznání přírody.....je dvouveličinová. (pozn. z 13.11.2004)

(7.10.2003)

Poznámka :

= veličinový (rozměrový) pohled na složité rovnice (a popis pocení koně) ze str. 80 :

$$\begin{array}{|l} \mathbf{R_{ik}} \\ \mathbf{R^{00} \cdot R^3} \end{array} = \mathbf{x} = \mathbf{R} \quad \begin{array}{|l} \mathbf{T_{ik} = m \cdot c^2} \\ \mathbf{T^{00} \cdot R^3 = T_{ik} = E} \end{array} = \mathbf{E} = \mathbf{m x^2 / t^2}$$

$$\mathbf{R^{00} = \varphi / c^2 = G \cdot \rho / c^2 = 1 / x^2 = 1 / R^2} \quad \mathbf{T^{00} = m \cdot c^2 / x^3 = \rho \cdot c^2 = E / x^3 = m / x \cdot t^2}$$

$$\mathbf{\varphi = k \cdot \rho \cdot c^4 = G \cdot \rho = 1 / t^2} \quad \mathbf{k = G / c^4 = t^2 / m \cdot x}$$

skalární potenciál $\varphi_{gr}(r) = - G \cdot M / r$ a má rozměr rychlosti na druhou $\varphi_{gr}(r) \Rightarrow m^2/sec^2$

$$\begin{array}{|l} \mathbf{R^{00} = \varphi / c^2 = G \cdot \rho / c^2 = k \cdot \rho \cdot c^2 = k \cdot T^{00} = 1 / x^2} \\ \downarrow \qquad \qquad \qquad \downarrow \\ \mathbf{\varphi / G = \rho = T^{00} / c^2 = m / x^3} \quad \mathbf{\varphi / R^{00} = c^2} \end{array}$$

A pořád je to Newton a Newton a Newton, ať si ho upraví Einstein či Fridman či Poincare či Hála Vojtěch či kdoholiv do třeba „Geometrodynamických rovnic“ anebo jakýchkoliv rovnic, pořád

...veličinově je to Newton....veličinově je to vztah veličin x – délka ; t – čas ; m – hmota....pořád je to nelineární gravitace Newtona :

$$1 = k \cdot m / c^2 \cdot x = \underline{k} \cdot t^2 \cdot m / x^3 \quad (**)$$

A jednou se ukáže, že „ k “ není jen číselná konstanta „co odkoupila rozměr“, aby rovnice byla rovnicí a seděla i rozměrově, ale jednou se bude zkoumat její pravý význam (je totožný s gravitonem), význam též veličinový, tj. že bude zkoumána úvaha (viz mé spekulace) :

$k = 2 \cdot t_c / c \cdot t_v$ atd. Z rovnice (**) pak dostaneme nelineární rovnici parabolickou. Tedy : (opis)

Moje vize spekulací a úvah pro parabolické vyjádření gravitace

$$G_b = c / t_w \cdot t_v = 6,6712 \cdot 10^{-11} = G^* ; G_a = 2 \cdot t_c / c \cdot t_v = 6,6712 \cdot 10^{-11} = G^*$$

$$c = R_v \cdot H = X_{HV} / t_w$$

$$X_{HV} = 1,3471999 \cdot 10^{26} \text{ m} = R_v$$

$$t_w = 4,4937756 \cdot 10^{17} \text{ sec.}$$

$$t_v/t_c = 10^{+1}/10^{-1} \quad \text{- opravný činitel z vlivu volby jednotek}$$

$$\rho_b = H^2 / G_b = (1/t_w^2) \cdot (t_w t_v / c) = 1 / (4,49 \cdot 10^{17})^2 \cdot 6,6712 \cdot 10^{-11} = t_v / R_v = 10 / 1,34 \cdot 10^{26} = 7,46 \cdot 10^{-26} \text{ / kg/m}^3 /$$

$$\rho_a = \frac{1}{2} H \cdot G_a \cdot t_v^2 / t_c = \frac{1}{2} (1/t_w) \cdot (2 t_c / c \cdot t_v) \cdot (t_v^2 / t_c)$$

což znamená, že $\rho_b \Rightarrow \rho_a \Rightarrow \rho$

$$\text{což znamená, že } \rho \cdot c = H \cdot t_v = 7,46 \cdot 10^{-26} \cdot 3 \cdot 10^8 = 0,22253 \cdot 10^{-17} \cdot 10^{+1}$$

$$\rho = H \cdot t_v / c = G_b \cdot t_v^2 / c^2$$

$$\rho \cdot G \cdot H^{-2} = 1 \quad \ggggg \quad \text{fyzika současná}$$

$$\rho \cdot c / H \cdot t_v = 1 \quad \ggggg \quad \text{jácož znamená, že}$$

$$\rho \cdot c \cdot t_w / t_v = \rho \cdot c \cdot \sqrt{2} \cdot t_c^2 / t_v^2 = \rho \cdot c \cdot k \cdot m / m_0 = 1 = \rho \cdot c \cdot (t_c / t_v) \cdot m / m_0$$

$$\text{čili : } (G_a \cdot R_v \cdot H \cdot t_v / t_c) = 2 = G_a \cdot R_v \cdot H \cdot m_0 \cdot c / m \cdot v$$

kde: G_a ; G_b – grav.konstanta

$R = X_{HV}$ – vzdálenost na hranici pozorovaného vesmíru

H – Hubbleova konstanta čili $1/H = t_w$ - věk vesmíru

c = x_c / t_c rychlost světla ; $v = x_v / t_v$; $c = X_{HV} / t_w$

(age of universe),

$t_v/t_c = 10^{+1} / 10^{-1}$ zjištění o posunutí řádů při volbě jednotek

$$\lim 1/x = 0/1 \quad , \quad \lim 1/x = \infty/1$$

<http://mathworld.wolfram.com/Infinity.html>

$$x \rightarrow \infty$$

$$x \rightarrow 0^+$$

$$\text{fyzika říká : } \rho \cdot G \cdot H^{-2} = 1 = (m/R_v^3) (c^2 \cdot R_v / m) (t_w^2)$$

$$\text{já říkám } \rho \cdot c \cdot H^{-1} \cdot t_v^{-1} = 1 \quad \text{což znamená, že : } \rho \sim t_v / R_v$$

$$\rho = H \cdot t_v / c = G_b \cdot t_v^2 / c^2 = H^2 / G_b$$

$$1/2 \{ G_a \cdot R_v \cdot H \cdot t_v / t_c \} = 1 = G_a \cdot R_v \cdot H \cdot m_0 \cdot c / m \cdot v$$

$$G = (c^2 \cdot x) / m ; G_a = 2 \cdot t_c / c \cdot t_v ; G_b = c / t_w \cdot t_v ; c = x_c / t_c ; v = x_v / t_v$$

$m_v = x_{HV}^2 \cdot t_v$ – veškerá hmota ve vesmíru v čase $t_w =$ současnost

$$X_{HV} = c \cdot t_w$$

$$\begin{aligned} (c/t_w \cdot t_v) \cdot x_{HV}^2 \cdot t_v \cdot 1/c^2 \cdot x_{HV} &= 1 \\ G_b \cdot m \cdot 1/c^2 \cdot x_{HV} &= 1 \end{aligned}$$

$$(3 \cdot 10^8 / 4,49 \cdot 10^{17} \cdot 10^{+1}) \cdot (1,34 \cdot 10^{26})^2 \cdot 10^{+1} \cdot 1/c^2 \cdot x_{HV} = 1$$

$$2 \cdot t_{vv}^3 \cdot t_c^1 = x_{HV}^2 \dots\dots\dots \text{nebo} \quad 2 \cdot t_{vv} \cdot t_c^3 = x_c^2$$

-----X-----

$$1 = \frac{c}{t_w \cdot t_v} \cdot \frac{(x_{HV}^2 \cdot t_v)}{c^2 \cdot x_{HV}} = \frac{G^* \cdot (M^*) \cdot t_w^2}{x_{HV}^3} = \frac{G^* \cdot \rho}{H^2}$$

$$1 = \frac{2,99 \cdot 10^8}{4,49 \cdot 10^{17} \cdot 10^{+1}} \cdot \frac{1,34^2 \cdot (10^{26})^2 \cdot 10^{+1}}{9 \cdot 10^{16} \cdot 1,43 \cdot 10^{26}} = \frac{6,67 \cdot 10^{-11} \cdot (1,7 \cdot 10^{52} \cdot 10^1) \cdot 20 \cdot 10^{34}}{1,34^3 \cdot (10^{26})^3}$$

Podle této úvahy se gravitační konstanta s časem mění a změna se projevuje ročně až na jedenáctém místě za desetinnou čárkou, je to měřitelné ?? nebo zjistitelné jinak ?? (Změna G za rok by byla 1,4 · 10⁶ s / 1 rok) :

$$G = \frac{2,99 \cdot 10^8}{(4,49 \cdot 10^{17} + 1,4 \cdot 10^6) \cdot 10^{+1}} = \frac{3 \cdot 10^7}{44900000001,4 \cdot 10^6} = \frac{30,0}{449000000001,4}$$

Umí to někdo vyvrátit ??, vyvrátit to, že se gravitační konstanta mění s časem ??

-----X-----

(poznámka) : píše Michálek na (<http://mujweb.cz/Spolecnost/michalek/Ph12-17.htm>) :

$$m = h / c_\lambda = 6,626 \cdot 10^{-34} / 9 \cdot 10^{16} = 7,35 \cdot 10^{-51} \text{ kg} \Rightarrow$$

$$c = \text{rychlost světla ve vakuu} = 2,997\,924\,580 \cdot 10^8 \text{ m} \cdot \text{s}^{-1} \quad \text{I 6 I.}$$

Pro výpočty zaokrouhlována na 3 · 10⁸ m · s⁻¹.

Takže nejmenší možná "těžká" hmota fotonu / při kmitočtu ? = 1 / je 7,35 · 10⁻⁵¹ kg.

" ρ_c " = t_v / R_v čímž chci říci, že kritická hustota hmoty ve vesmíru je úměrná poloměru vesmíru, tedy vzdálenosti na hranice pozorovatelného vesmíru

M_v = x_{HV}² · t_v čímž chci říci, že veškerá hmota vesmíru (číselně) se vejde do plochy vesmíru (číselně)...

t_w – věk vesmíru

x_{HV} - vzdálenost na hranice pozorovatelného vesmíru

R_v - poloměr vesmíru současný

t_v ; t_c - opravný činitel

Nepochybně jsou zajímavá zjištění, že :

$$G \cdot \rho_c \cdot t_w^2 = 1 \quad (c / t_w \cdot t_v) \cdot (t_v / R_v) \cdot (t_w^2) = 1$$

Anebo :

$$c / v(z) = G / h \dots \text{kde } c - \text{rychl. světla ;}$$

$v(z)$ – rychl. Země kolem slunce = 29,7838 km / sec. ;
 h – Plankova konstanta $(6,626\ 069\ 3 \pm 0,000\ 001\ 1) \times 10^{-34}$ J.s.
 G – gravitační konstanta

.....
anebo :

$$1 / c^5 \cdot k = 1 / 2,421606 \cdot 10^{42} \cdot 1,720209895 \cdot 10^{-2} = 1 / 4,1656703 \cdot 10^{40} =$$

= (gravitační přitahování / gravitační odpuzování)
 k – Gaussova gravitační konstanta

.....
anebo :

$$(M_s \cdot c^2 / L_s) \cdot 10^{-2} = t_w = (1,9891 \cdot 10^{30} \cdot 8,9874 \cdot 10^{16} / 3,978 \cdot 10^{26}) \cdot 10^{-2} =$$

$$4,4937756 \cdot 10^{17} \cdot 10^{+1} \text{ sec.}$$

- řádové posunutí důsledkem volby jednotek

kde $L_s = " \cdot v(z)^2 \cdot x(z) \cdot G$ / $v(z)$ – rychlost Země kolem Slunce ; $x(z)$ – vzdálenost S-Z /

.....
Anebo : $c \cdot t(r) = 9,46078 \cdot 10^{16}$ m => světelný rok

$$\sqrt{c \cdot t(r)} = \sqrt{0,3075838^2 \cdot (10^8)^2 \cdot 10^{+1}}$$

číslo parseku

tedy :

$$3,075832^2 \cdot (10^8)^2 \cdot 10^{-1} \text{ pc} = 9,46078 \cdot 10^{15} \text{ m}$$

$$(\text{pc})^2 \cdot 10^{-1} = (c \cdot t(r))$$

(pc)² = jeden světelný rok . 10⁻¹

- řádové posunutí důsledkem volby jednotek-

.....
Anebo : " ρ_c " = $(1/R_v) \cdot (t_w / t_c) = M_v / x_{HV}^3 = x_{HV}^2 \cdot t_w / x_{HV}^3 \cdot t_c$
(ρ_c – hustota kritická)

čili řádová posunutí jsou vidět na více místech, tedy ukázkově :

moje hypotéza		jejich fyzikální porovnání
$M_v = x_{HV}^2 \cdot t_c = 1,8149475 \cdot 10^{54} \cdot 10^{-1} \text{ kg}$	//	$M_E = 2\pi R_E \cdot \rho_E = 2 \cdot 10^{53} \text{ kg}$
$\rho_v = 1 / x_{HV} \cdot t_c = 7,4228083 \cdot 10^{-27} \cdot 10^{-1} \text{ kg/m}^3$	//	$\rho_E = 10^{-26} \sim 10^{-28} \text{ kg/m}^3$
$T_v = t_w \cdot t_v = 14,24 \cdot 10^9 \cdot 10^{+1} \text{ let}$	//	$t_E = 6 \cdot 10^{17} \text{ sec.} = 20 \cdot 10^9 \text{ let}$
$= 4,4937756 \cdot 10^{17} \cdot 10^{+1} \text{ sec.}$		
$X_{HV} = R_v \cdot t_c = 1,3471999 \cdot 10^{26} \text{ m.}$	//	$R_E = 10^{26} \text{ m}$
$= 1,3471999 \cdot 10^{27} \cdot 10^{-1} \text{ m}$		

$$c = X_{HV} / t_w = 1,3471999 \cdot 10^{26} \text{ m} / 4,4937756 \cdot 10^{17} \text{ sec.} = 2,9979246 \cdot 10^8 \text{ m / sec.}$$

Jak fyzikové říkají, že jim chybí ve vesmíru 10^2 kg hmoty do standardního modelu (která je „ukryta“ někde v podobě >temné studené hmoty, energie< anebo jí reprezentují neutrina), tak tento „problém“ 10^2 kg bude zakopán v těch řádových posunutích z excentricity volby jednotek ; a ona jim „tam ve vesmíru“ žádná hmota vlastně chybět nebude)

(nevyklučuji chybu „stvořenou“ narychlo psaním pro dopis panu Katscherovi) (11.11.2002)

GRAVITACE

$$A \cdot A = B + B$$

$$A^2 = 2B \quad (\text{parabolic})$$

$$1 = 2/A \cdot B/A \dots\dots\dots 1 = 2/A \cdot B_i^n/A_j^n$$

$$1 = (2t_c/c.t_v) \cdot (c^2.v \cdot t_c) \cdot (1/c^2.x_v) \cdot t_v/t_c \quad (\text{grav. red shift})$$

$$1 = G_a \cdot m \cdot 1/c.x \cdot \Delta t/t$$

$$1 = G_a \cdot (x_i^n \cdot t_j^n / x_k^m \cdot t_l^m)$$

$$1 = G_a \cdot \text{„linearity“} = \text{„quadrat“}$$

$$1 = (2/c).(v/c) \dots \text{parabolic} \equiv \text{macrocosmos}$$

Klasifikace kuželoseček a kvadrik

Paraboloid. Pokud je v rovnici kvadrát nějaké souřadnice s nulovým koeficientem a přitom její první mocnina s nenulovým a rovnice závisí na všech souřadnicích, dostáváme **paraboloid** (resp. **parabolu** pro $n = 2$). (Vždy, když v rovnici zbude nějaký lineární člen, lze vhodným posunem souřadnic vynulovat člen absolutní.)

Parabola má rovnici typu $y = x^2$ a v trojrozměrném prostoru existuje **eliptický paraboloid** (tvaru parabolického zrcátka, které odráží paprsky jdoucí z ohniska do rovnoběžných směrů) o rovnici typu

$$z = x^2 + y^2$$

a hyperbolický paraboloid (tvaru sedla, at' na koni nebo na horách) s rovnicí typu

$$z = x^2 - y^2$$

Rozumná funkce z , která má minimum v bodě (0,0), se v přiblížení lineárně kvadratickém chová právě jako eliptický paraboloid.

30.07.2001 - Jeden z postulátů teorie relativity říká, že neexistují žádné prostředky, kterými bychom mohli odlišit gravitační působení od zrychlení. Co ale takový výrok znamená v praxi?

Není možné odlišit zrychlení od homogenního gravitačního pole. Homogenní gravitační pole je samozřejmě určitou idealizací (stejně tak je ovšem určitou idealizací konstantní zrychlení), množina

hmotných objektů vykazuje ve svém působení samozřejmě určité "nerovnováhy". Jedním z důsledků těchto nehomogenit jsou třeba slapové jevy (příliv a odliv), reálná gravitační pole se proto někdy označují také jako "slapová".

Pavel Houser

(12.11.2004) (opis)

(L.Motl) Ovšem také můžete sledovat rotaci jednotlivých galaxií. Jednotlivé hvězdy rotují v galaxiích podobně jako planety kolem Slunce, ale přesně tempo rotace závisí na rozdělení hmoty v Galaxii. Realita je taková, že galaxie rotují téměř jako gramofonové desky, zatímco podle Newtonových nebo Einsteinových gravitačních zákonů by měly hvězdy blízko středu rotovat mnohem rychleji. (Navrátil) O.K. , ale je to zcela potvrzeno ? anebo to je vypočítáno jen u jedné galaxie ?

Dá se pozorování několika galaxií zobecnit na celý vesmír ? A už to tak páni fyzici udělali ?

Můžete vyřešit inverzní problém - jaké rozdělení hmoty musí být v Galaxii, aby podle gravitačních zákonů rotovaly hvězdy tak, jak je vidíme rotovat. Cokdyž neplatí pro tu galaxii Newton v tom smyslu, že gravitace Newtonova pro třeba 9 planet kolem hmotného tělesa co má 98% hmoty soustavy, se koná v >nezakřiveném prostoročase< (zakřivení je pro celý systém zanedbatelné) ale máme-li galaxii, cokdyž vezmu-li sekeru a vyseknu tu galaxii pro „lokálně“ zkoumání, tak v jejím objemu se může zjistit natolik zakřivený časoprostor, že pozorovatel „zvenčí“ z jiné soustavy pak vidí, že galaxie rotuje jako gramofonová deska – jakože by tu neplatil Newton, ale po korekci té křivosti by Newton platil a tím by se nemusela „dodávat“ galaxii ona neviditelná hmota. Co vy na takovou úvahu, či takovou, ale ještě vylepšenou úvahu, čili lze postavit úvahu tak, aby se „gramofonová deska“ dala vysvětlit jinak než „dodáváním“ hmoty do periferie galaxie ??

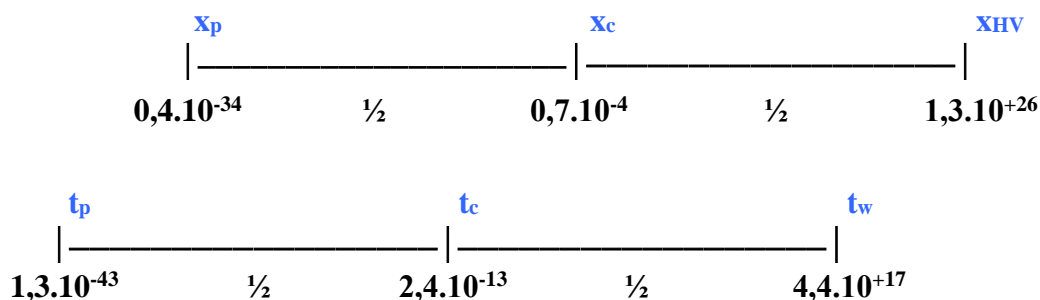
Když to spočítáte, zjistíte, že v galaxii je mnohem více hmoty, než vidíme ve hvězdách - asi pětikrát - a většina je "na periferii".

stavba škály časů a vzdáleností : (zvolená rozpětí)

$$\frac{x_p \text{--(Planckova délka)}}{t_p \text{--(Planckův čas)}} = \frac{x_c}{t_c} = c = \frac{x_{HV} \text{--(hranice vesmíru)}}{t_w \text{--(věk vesmíru)}}$$

$$\frac{0,4051 \cdot 10^{-34} \text{ metrů} = x_p}{1,3510 \cdot 10^{-43} \text{ sekund} = t_p} = \frac{0,7386 \cdot 10^{-4} \text{ m} = x_c}{2,4630 \cdot 10^{-13} \text{ s} = t_c} = \frac{1,3470 \cdot 10^{26} \text{ m} = x_{HV}}{4,4930 \cdot 10^{17} \text{ s} = t_w}$$

$$x_p \cdot x_{HV} = x_c^2$$

$$t_p \cdot t_w = t_c^2$$

$$K \cdot t_w = \sqrt{2} \cdot t_c$$

$$k \cdot t_v = t_c / \sqrt{2}$$

$$K \cdot t_w \cdot k \cdot t_v = \sqrt{2} \cdot t_c \cdot t_c / \sqrt{2}$$

$$K \cdot k \cdot t_v \cdot t_w = t_c \cdot t_c$$

$$1 \cdot t_v \cdot t_w = t_c^2$$

$$K = \frac{\sqrt{2} \cdot t_c}{t_w} = \frac{\sqrt{2} \cdot 2,463 \cdot 10^{-13}}{4,403 \cdot 10^{+17}} = 0,775252 \cdot 10^{-30}$$

$$k = \frac{t_c}{\sqrt{2} \cdot t_v} = \frac{2,463 \cdot 10^{-13}}{\sqrt{2} \cdot 1,351 \cdot 10^{-43}} = 1,2899 \cdot 10^{+30}$$

$$c^2 / k^2 \cdot v^2 = 1 / (1 - k^2 v^2 / c^2) = m \cdot t_v / k \cdot m_0 \cdot t_c \Rightarrow \frac{c^2}{x_c} = \frac{2 \cdot k^2 \cdot v^2}{2 \cdot t_c}$$

$$\frac{c^2}{k^2 \cdot v \cdot x_v} = \frac{c \cdot t_v}{2}$$

$$\Downarrow$$

$$\frac{2,99793 \cdot 10^{+7}}{k^2 \cdot 2,11 \cdot 10^8 \cdot 2,11 \cdot 10^{+9}} = \frac{2 \cdot 10^{-1}}{2,99792 \cdot 10^8 \cdot 10^{+1}}$$

$$c = 2,99792 \cdot 10^{+8} ; v = k \cdot 2,11 \cdot 10^8$$

$$x_c = 2,99792 \cdot 10^{+7} ; x_v = k \cdot 2,11 \cdot 10^{+9}$$

$$t_c = 1 \cdot 10^{-1} ; t_v = 1 \cdot 10^{+1}$$

Všude je vidět ona řádová posunutí z vlivu „naší nesouměrné volby jednotek“
asi duben 2001 (a plus pozdější korekce 11/2001)

SOS

Pane profesore (RNDr. Vojtech Ullmann) 06.11.2004

Říká se, že lékař se musí naučit vcítit se do pacienta, že pak sám lépe léčí. Pokuste vcítit se-podívat se „na problém“ mýma očima, mým viděním :

Ve vesmíru neexistuje víc **základních** veličin než je x – délka ; t – čas ; m – hmota (ostatní jsou z těchto tří >nakombinovány<). Ve vesmíru veškerá hmota – její složitost... až k DNA je sestrojena ze tří kvarků a tří leptonů . Skoro už NIC VÍC... Takže když Vy fyzikové se bavíte ve vědeckých knihách nad složitými rovnicemi, grupami, maticemi, integrály..., tedy říkáte-li >potenciál<, >hybnost<, >konečná rychlost šíření<, >dopplerovský posun<, >zákon zachování<, >dynamický< atd. atd., tak to vlastně jsou **výplody člověka**, pocitovky člověka. Příroda sama vůbec neví co to je dynamický, teplo, co je záření černého tělesa, co horizont událostí, co to je pot koně když táhne bryčku...,to vše jsou jen a jen „lidské vjemy a lidské pojmy“, jsou to asociace mozku z vjemů

okolí...příroda o tom nic neví (**příroda by si konala své** pochody tj. nikoliv „napětí“ coby pocitové vyjádření člověka, což je fyzikálně síla na plochu $\rightarrow F/x^2$, ale příroda jen ví, že kombinovala **m . x₁ / x₂ . x₃ . t₁ . t₂ i kdyby náhle lidstvo zahynulo**); ona „ví“ jen ty tři své veličiny a dál nanejvýš „ví a umí“ jejich nesmírný počet kombinačních sestav a uskupení, které my lidé pojmenováváme jako : rotace, gluon, Schwarzschildova mez, precese, radioaktivita, kapacita...atd. jak bych to vše mohl jmenovat doaleluja. Opakuji : vše to jsou jen naše lidské pojmy ! ! označované lidmi a to v matematických symbolech-vzorcích-rovnicích, kterých je něurekom ač pro přírodu jsou to jen bezvýznamné symboly (!) neb ona „matematiku zná jen jako kombinace svých dimenzí veličin a hmoty“. Jinou pojmovou symboliku matematiky příroda nezná.

Proč tedy stále člověk- Vy fyzikové- lpí na „vysvětlování“ jevů (co je ve vesmíru pozoruje) „lidskými prostředky“? ...příroda neví, že „má“ kosmické záření a tím že dělá lidem rakovinu kůže. Když to příroda nepotřebuje „vědět“ proč to zkoumáme „ po lidsku“ a nikoliv „po přírodovecku“ ? Proč už konečně někdo nepostaví matematicky tu nesmyslnou možnost : přetransformovat „*pot koně když táhne bryčku*“ do dvouveličinových znaků...jak to dělá sama příroda. ?

Proč pořád musí člověk do těch „kombinačních seskupení dvou veličin a jejich dimenzí + hmota“ dávat „lidské pocity“ třeba :

$A \psi_n(x) = a_n \cdot \psi_n(x)$. \rightarrow copak toto není „pocit“ člověka ? o jisté kombinační sestavě dimenzí a hmoty ? Takto se prezentuje příroda ? „to“ ,tyto znaky, ona položí ráno na trávník ?

$N(t) = N_0 \cdot e^{-(\ln 2/T_{1/2}) \cdot t}$ \rightarrow copak toto není „pocit“ člověka ? o jisté kombinační sestavě dimenzí a hmoty ?

$v + {}^{37}\text{Cl} \rightarrow {}^{37}\text{Ar} + e^-$ \rightarrow copak toto není „pocit“ člověka ? o jisté kombinační sestavě dimenzí a hmoty ?

$R_{ik} - \frac{1}{2} g_{ik} \cdot R = (8 \pi G / c^4) \cdot T_{ik}$ \rightarrow copak toto není „pocit“ člověka ? o jisté kombinační sestavě dimenzí a hmoty ? Tomu přeci příroda sama nerozumí, naprosto tomu ona nerozumí i kdyby jste jí to přehazoval vidlemi, řvali na ní, nutili jí a ztvárnil to pro ní literárně do 1000 stran.

Pane profesore, troufám si i se svými chabými znalostmi fyziky veškeré složité fyzikální výpočty všech fyzikálních oblastí a různých teorií p ř e v é s t do „rozměrových rovnic“, tedy do veličinových rovnic s použitím pouze tří veličin x ; t ; m . A pokud to jde, pokud ve stínu té matematické složitosti rovnic stojí jejich >rozměrové – veličinové – dimenzionální< vyjádření, tak pak i toto vyjádření TAKÉ (!) platí krom těch složitých rovnic. Všechny složité rovnice nakonec končí u kombinací tří veličin s jejich dimenzemi. Fyzik řekne : G_{ik} je lineární funkcí tenzoru křivosti , zapíše matematicky a...a >vona to je< pro přírodu pouhá jedna délková dimenze mající rozměr jednotky metr coby lidský zvolený pojem nikoliv vesmírný.

$G_{ik} \equiv R_{ik} - (1/2) g_{ik} R = k \cdot T_{ik} = x [m] \rightarrow$ dimenze délková mající rozměr metr
Vše lidské snažení mi připomíná tu legráčku nějakého Slováka (co si jí bez respektu k autorským právům opsal O.Klimánek) “ o složitosti “ , kdy rovnici $1 + 1 = 2$ napsal složitě :

$$\ln(e) + \sin^2(p) + \cos^2(p) = \sum_{n=0}^{\infty} (1/2)^n \dots\dots\dots (aa)$$

A **takto podobně** Vy fyzikové stavíte poznávání přírody do „svých představ“ \rightarrow „pot koně coby důsledek síly když táhne do kopce bryčku “ \rightarrow (aa) ; a pak to dáte do rovnic

$$v + {}^{37}\text{Cl} \rightarrow {}^{37}\text{Ar} + e^- \dots\dots\dots (aa)$$

a příroda si tu událost udělá po svém : zkombinuje si x & t & m ... (a přidá číselné koeficienty).

Proč to příroda dělá jinak ? Proč někdo nezkusí ? vyjádřit „vše“ jednoduše ve dvojkové soustavě, ve dvou veličinách a jejich dimenzích ?,i kdyby to předem byl ztracený čas a ztracená námaha : vytvořit když už né rovnou teorii, tak aspoň koncepci postavení všech rovnic ve fyzice na dvou znacích...proč ? Vždyť i ta televize a počítač \rightarrow „elektony a mezery“ „jede ve dvojkové soustavě“...proč ? Proč

může vynakládat fyzikální věda celosvětově ve Fermilabech , urychlovačích a všech vědeckých ústavech světa tak strašně velké finance, a ona sama „věda“ nedá ani pětník na něco co je smysluplné a možné ? proč ? I kdyby to nebylo smysluplné a bylo pro mozek fyziků nemožné, proč by nemohla obětovat „kousek snahy“ : ...když už vymrhala na jiné zbytečnosti tolik. Proč ještě kousek nedá na >dvouveličinový vesmír<, na dvouznakové ztvárnění rovnic ?

Proč strunové teorie – teorie vícedimenzionální mohou mít své financování a proč by nemohla mít moje „**dceřiná verze**“ těže strunové teorie ani pětník, jen z toho důvodu, že strunová pracuje s multidimenzemi jedné veličiny >délka< (co má 9 či 10 dimenzí) a moje se třemi dimenzemi času a třemi dimenzemi délky. (?). To je tak opravdu pro dnešní dobu a mozek vzdělaných lidí tak nepředstavitelný nesmysl ???, uvažovat o třech časových dimenzích ?... k tomu, aby to někdo vyzkoušel postavit to matematicky ? // [Dal jsem do vyhledávače na internet heslo „tři časové dimenze“...nenašel nic, v celém světě neexistuje žádná lidská věta, která by to někdy řekla...jen já](#) //Opravdu si mám myslet, že jsem předběhl tak strašně dobu ?, že ve Vašich mozcích to nezapálí, že by to mohlo být možné ? Jednou se to stejně prozkoumat musí...jednou musí.

Vidím, že budou vědci raději zakládat kluby jako Sisyfos, aby se mohli vydovádět (utratit čas, pohladit ego) s proutkaři a tachyonovými bláznů a diskutovat se šarlatány, mimozemšťany co sem přišli dělat kruhy v obilí a alternativními pavědci, než by se zamysleli nad možností tří časových dimenzí ? Proč vědcům **nedělá** psychické potíže „pracovat“ s devíti či desítkami dimenzemi délkovými (byť některé považuje za zkompatifikované) a dělá jim psychické potíže **uznat m o ž n o s t** zkoumat existenci tří časových dimenzí ?? Proč ???

Proč by to mělo být tak odsouděné, kacířské, k upálení hodné to moje domněnka, že hmota je ze dvou veličin sestavená ? Proč ? za to dostávat tupá ponížení.? (nejen od Klimánků)

Jsem udiven ...a jsem zklamán....

06.11.2004

ing. Josef Navrátil, Kosmonautů 154, Děčín 405 01

e-mail : j_navratil@karneval.cz

www : www.volny.cz/j_navrati

<http://big-bang.webpark.cz/>

<http://dvouvelicinovyvesmir.wz.cz>